Oppepper

Nummer 40 Jaargang 6

Waken met Jezus

“Pappa,” zei het zoontje. “Mag ik bij je zitten?” De vader stopte met zijn werk aan het bureau en keek naar zijn jochie. “Natuurlijk mag dat, Jantje. Maar ik moet mijn werk afmaken en kan dus niet met je spelen.” “Dat wil ik ook niet,” antwoordde Jantje. “Ik wil alleen maar heel stil bij je zitten. Ik hoef niet te spelen. Het is gewoon zo fijn om bij je te zitten.”

God wil ons graag leren hoe we beslissingen moeten nemen. De eerste voorwaarde is dat wij leren luisteren. Niet naar onze eigen gedachten, maar naar die van God. Gebed is dan ook veel meer dan het voorleggen van onze wensen en plannen aan God. Gebed heeft alles te maken met het stil luisteren naar en wachten op God.

Wees sterk en wacht op de HERE. Laat uw hart sterk zijn en krachtig door altijd op de HERE te wachten.* Maar wat houdt dat wachten in?

Allereerst is het nooit de bedoeling dat we zonder de Herder op pad gaan. Wij moeten wachten tot Hij ons vertelt waar de groene weiden zijn en waar wij kunnen grazen en veilig onder Zijn bescherming kunnen drinken van de stille wateren van Zijn Woord. Maar soms vraagt Hij niet van ons om op Hem te wachten, maar om met Hem te wachten. Dat laat Jezus zien vlak voor Zijn kruisdood.

“En Jezus zei tot Petrus: ‘Kunt gij dan niet een uur met mij waken (wachten)?” *

Als wij wachten met Jezus gaat het niet om ons, maar om Jezus. Het heeft weinig te maken met onze noden en verlangens. Als we met Jezus wachten en waken kijken we samen met Hem naar de wereld en zien we die door Zijn ogen. Samen naar iets kijken is een teken van diepe vriendschap. Jezus zocht in de tuin van Getsemane de steun van Zijn geliefde vrienden. Jezus verlangt ook vandaag naar onze oprechte liefde en vriendschap. Niet in fysieke zin, niet in de zin dat Hij ons op de een of andere manier nodig heeft om Zijn nood te bevredigen, maar omdat God liefde is en liefde altijd gebouwd is op een diepe relatie. En die relatie verstevigen we door te wachten met Jezus.

Wachten met Jezus geeft Hem de kans om ons mee te nemen op een onvergetelijke reis naar de hemelse gewesten. Dat stijgt ver boven onze aardse noden uit en opent de schatkamers van God. Hoe diep en oprecht is onze relatie met Hem eigenlijk? Proberen we alleen maar van Hem te nemen, hoe goed bedoelend we ook mogen zijn? Wachten we alleen maar op Hem zodat we ons eigen leven op de rails kunnen houden, of wachten we ook met Hem, zodat Hij ons die onbegrijpelijke liefde van God kan openbaren?

Oswald Chambers schrijft dat de discipelen van Jezus Hem liefhadden naar hun capaciteit. Maar dat ze, voordat de Heilige Geest werd uitgestort, eigenlijk maar weinig begrepen van het levenswerk van Jezus. In de tuin van Getsemane vielen ze dus zelfs in slaap toen Jezus hen het hardst nodig had. En slechts een paar uur later toen het er helemaal om ging spannen, renden ze er allemaal in paniek vandoor om hun eigen huid te redden. En dat na drie jaar van lief en leed samen met hun Meester. Toen werd de Geest over hen uitgestort en veranderde hun relatie met Jezus radicaal. Nadat de Geest kwam ging het niet langer om de noden en verlangens van Petrus, Johannes of Jakobus. Nu ging het om Jezus en alleen om Hem. Nu was er sprake van een warme relatie gebouwd op het woord, en liefde en vriendschap. En de wereld was nooit meer hetzelfde. En dat is ook Gods bedoeling voor ons, Zijn kinderen van nu.

De Bijbel vertelt ons dat we moeten wachten op God. Onze nood is tenslotte groot in deze vijandige wereld en wij als schapen zijn niet in staat om zelf met de wolven af te rekenen. Maar er is meer. Het gaat verder. Jezus vraagt ook van ons om met Hem te wachten. Om niets anders te doen dan stil naast Hem te zitten en te kijken en te luisteren naar alles wat Hij ons laat zien.
‘Kunt gij dan niet een uur met mij waken?’

* Psalm 27:14
* Mattheus 26:40